

عنوان مقاله:

بررسی تایید وجود DNA تاس ماهیان در محصولات زیبایی با استفاده از روش بارکدینگ ژن های میتوکندریایی

محل انتشار:

فصلنامه فیزیولوژی و بیوتکنولوژی آیزیان، دوره 9، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

شیرین جمشیدی - استادیار بخش ژنتیک و بیوتکنولوژی، موسسه تحقیقات بین المللی تاس ماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران

محمد حسن زاده صابر - مربی بخش ژنتیک و بیوتکنولوژی، موسسه تحقیقات بین المللی تاس ماهیان دریای خزر، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی وجود یا عدم وجود DNA در نمونه کرم و عصاره خاویار، چهار نمونه کرم و یک نمونه عصاره خاویار با استفاده از نانودراپ و ژل آگارز ارزیابی شدند. میزان DNA استخراج شده در نمونه های کرم و عصاره خاویار بر اساس سنجش با نانودراپ برابر با ۵ تا ۲۰ نانوگرم در میکرولیتر بود، ولی بررسی این نمونه ها به جهت غلظت کم، روی ژل امکان پذیر نشد. به منظور آزمون وجود یا عدم وجود DNA در عصاره و کرم خاویار در کرم آرایشی از روش ردیابی DNA میتوکندریایی گونه های تاس ماهیان و با استفاده از تکثیر قطعات پراهمیت در آزمون های بارکدینگ (Barcoding) جهانی مثل قطعه سیتوکروم اکسیداز COI (I) و سیتوکروم اکسیداز Cyt b (b) استفاده شد. قطعات تکثیر شده در کرم ها و عصاره خاویار مورد آنالیز توالی یابی قرار گرفتند که طول قطعه در ژن COI برابر ۶۵۰ نوکلئوتید و در Cyt b برابر ۱۲۰۰ نوکلئوتید بود. نتایج نهایی نشان داد نمونه های کرم و عصاره، حاوی DNA تاس ماهیان بود و گونه تاس ماهی که از آن برای تهیه کرم استفاده شده بود به گونه تاسماهی سبیری (Acipenser baerii) نزدیک تر بود.

کلمات کلیدی:

کرم خاویار، عصاره خاویار، ژن COI، ژن Cyt b، بارکدینگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1932189>

